

de spiegels en de koning (2)

25/01/2009 | Marcel Schmeier M SEN | www.onderwijsgek.nl

De koning leerde veel over zichzelf door alle spiegels in zijn paleis. Een paar spiegels waren favoriet bij de koning. Soms stond hij urenlang voor zo'n spiegel en liet zich van alle kanten zien. De spiegel vertelde dan honderduit en de koning stelde vragen, terwijl hij zich verbaasde, schaamde of ontzettend moest lachen.

Ook de spiegels waren soms verbaasd over de kanten van de koning die zij tot dan toe niet goed kenden. Ze begonnen hem beter te begrijpen en als dit gebeurde ontstond er een kristalheldere fonkelende gloed rondom de spiegel en de koning. Het was goed geweest om de spiegels weer op te hangen in het paleis. Daar was de koning van overtuigd.

Maar op een dag gebeurde er iets verschrikkelijks. De koning liep langs een grote donkere spiegel die maar zeer zelden iets zei. De donkere spiegel floot naar de koning en eiste dat hij voor hem kwam staan. Enigszins uit zijn doen volgde de koning het bevel op en nam plaats voor het donkere spiegelglas. Het leek alsof hij bij zijn keel werd gegrepen door een onzichtbare hand. Alsof hij de duisternis in werd getrokken. Hij zag zichzelf vervormen en wilde om hulp roepen, maar de hand kneep zijn keel dicht waardoor hij niets kon uitbrengen.

Hij werd heen en weer gesmeten en zag zichzelf als een verschrikkelijke vorst die de meest slechte dingen deed. Wanhopig probeerde hij zich los te rukken uit de ijzeren greep van de spiegel, maar het lukte hem niet. Pas toen de koning zich volledig overgaf, werd hij op de grond gesmeten. Daar bleef hij even liggen en rende toen naar zijn werkkamer.

Hij wilde net zijn kamer inlopen en de deur op slot draaien, toen hij achter zich de stem hoorde van zijn favoriete spiegel: "Wat maakt je zo bang, koning?" De koning knielde voor de spiegel en vertelde zijn verschrikkelijke ervaring. Er ontstond een blauwe gloed.

Toen de koning klaar was met zijn verhaal, zweeg de spiegel even en sprak: "De grote donkere spiegel ziet de wereld door een donkere bril, waardoor hij niet alles even scherp kan waarnemen. Datgene wat hij niet kan zien, vult hij voor zichzelf in. Hierdoor is zijn werkelijkheid heel anders dan die van jou of mij. Een triest verhaal."

De koning vroeg wat hij hieraan kon doen en de spiegel was weer even stil. "Probeer eens te begrijpen waarom hij zo is als hij is, probeer hem beter te begrijpen dan hij zichzelf begrijpt. Laat je niet meer bij de keel pakken, hij kan je niets aandoen. Jij bent zelf de enige die jezelf iets kan aandoen."

Tot slot gaf de spiegel een kleine zakspiegel aan de koning. "Mocht hij je toch weer bij de keel willen grijpen, zorg dan dat je deze gebruikt. Hij zal zichzelf zien."

De koning bedankte de spiegel, stond op en stak het cadeau in zijn broekzak. Terwijl hij zijn kamer inliep bedacht hij hoe het zou zijn als je een zwarte bril zou dragen.